

[Finansministeren]

råde, på miljøministerens område osv. Det er beløb, de pågældende ministerier altså skal fremskaffe, og de er for størstedelens vedkommende også fundet i løbet af de 4 måneder, der er gået siden finanslovsforslagets præsentation.

Så er der finansministeriets budgetreguleringskonto, altså den, der gælder for budgettet som helhed. Den var som bekendt oprindeligt på 700 mill. kr. Der skete i oktober måned det, at der blev føjet yderligere 400 mill. kr. til ved den aftale, regeringen dengang indgik, og så kom vi altså op på ca. 1.100 mill. kr. Nu er der, kan man se, i ændringsforslagene sket en vis udmøntning af noget af den oprindelige konto, nemlig de 473 mill. kr., som spares ved, at man ikke foretager nye udbetalinger fra den sociale pensionsfond. Til gengæld er der kommet et beløb på 437 mill. kr. på, således at vi egentlig er tilbage i situationen fra oktober med den tilføjelse, at regeringen nu udtrykkeligt gør opmærksom på, at den forestiller sig, at en vigtig del af denne budgetreguleringskonto skal realiseres ved, at staten afhænder sine aktier i Kryolitselskabet Øresund. Vi har ikke ønsket at sætte noget beløb på, hvor meget det kunne blive, for vi ser det ikke som vores opgave at skabe forkerte eller for beskedne eller urealistisk høje forventninger om, hvordan kursen vil være på det papir. Det skal sælges på en helt normal, rolig og fornuftig måde, som giver det bedst mulige resultat for staten og skaber de færrest mulige forstyrrelser for selskabet. Men det er klart, at jeg som finansminister er forpligtet til at udmønte denne budgetreguleringskonto i dens helhed, og det er regeringens hensigt straks i det nye år at tage fat på det.

Så vil jeg gerne sige noget om de enkelte ændringsforslag, der er stillet.

Socialdemokratiet har for første gang i en årrække stillet selvstændige ændringsforslag, og det er et ganske stort tal, og de bevæger sig både på udgifts- og indtægtsiden. Den samlede virkning på de statslige budgetter kan vi vel i første omgang gøre sådan op, at de dækker over foreslåede merudgifter på omkring 4 mia kr. Først var der 3,6 mia kr., og så er der her i sidste runde kommet yderligere 0,4 mia kr. til, så der er altså forslag om øgede indtægter på godt 4 mia kr.

For så vidt angår indtægterne lyder det selvfølgelig lovende, om end det er i stærk

strid med regeringens filosofi, for vi mener ikke, det er rigtigt på nuværende tidspunkt at løfte udgiftsniveauet og samtidig løfte skatte- og afgiftsniveauet. Regeringen er som bekendt modstander af betydelige skatteforhøjelser, og derfor må vi alene af økonomiske grunde afvise forslagene, som de nu står. Vi kan ikke acceptere en forøgelse af selskabsbeskatningen med 2 mia kr. Det er uklogt, og det er hæmmende for investeringsmulighederne. Det, der er brug for netop nu, er, at dansk erhvervsliv kan præstere rentefri, risikovillig egenkapital. Det er derfor uklogt at beslaglægge de midler, selskaberne for første gang i adskillige år kan glæde sig over.

For det andet er det uklogt i den forstand, at det kan svække interessen for at foretage risikobetingede investeringer, hvis man foretager en varig forhøjelse. Jeg går ud fra, at det skal være en varig forhøjelse af selskabskatteprocenten, ellers bliver det jo bare en engangsforestilling. Vi er altså modstandere af det forslag, ligesom vi er modstandere af de merudgifter, det skal finansiere.

Jeg vil godt sige om de øvrige forslag til nye indkomster, at de er noget dubiøse. Det bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, inden vi skal til at stemme om dem. Hvis vi eksempelvis tager forslaget om at begrænse kredittiden for indbetaling af tobaksafgifter, så har socialdemokratiet opført værdien af det ændringsforslag til 500 mill. kr. Den reelle værdi, som vil komme til at figurere på statsregnskabet til sin tid, er 55 mill. kr. Sagen er nemlig den, at når Skandinavisk Tobakskompagni køber deres bandedoler, så bogføres indtægten på salgstidspunktet på statens regnskab, man opfører på statsaktivsiden et tilgodehavende, fordi der er kredittid hæftet på. Vi er jo nødt til at gå frem efter de metoder og de registreringsmåder, der bruges ved finansloven, og derfor kommer der kun 55 mill. kr. ud af hele arrangementet.

Jeg må også sige om et andet forslag, at det er dubiøst. Det nytter ikke noget, at man foreslår, at vi skal skaffe en ekstra milliard kroner ved at ændre reglerne for afregning af ægtefællebeskatning – man vil bruge denne ekstra milliard kroner til at finansiere nogle merudgifter – når man udmærket ved, at regeringen til erstatning for besparelser allerede har stillet forslag om at stramme disse regler med 800 mill. kr. Det forslag til mer-